

Tips til samtale med barn

1. Førebuing	<ul style="list-style-type: none"> • Finn eit eigna rom, kor de får sitja uforstyrra • Kva veit eg om barnet: språk, interesse • Hjelpemiddel; spill, teiknesaker, skjema, noko barnet kan halde i • Hva kan barnet komme til å fortelje? • Korleis vil eg reagere dersom barnet fortel/ikkje fortel? • Kven kan eg kontakta ved behov for bistand? • Kva for ein informasjon kan jeg gi barnet?	
2. Etabler kontakt med barnet og fortel om formålet med samtalen.	Spontansamtale <ul style="list-style-type: none"> • Ta utgangspunkt i utsegn frå barnet, åtferd eller uttrykk. • Spør kva som ligg bak åtferda. Planlagt samtale <ul style="list-style-type: none"> • Skap kontakt, peik på noko positivt. • Fortel kvifor de skal snakka saman.	<ul style="list-style-type: none"> • Påpeik noko positivt ved barnet slik at han/ho føler seg sett. (stilig genser, hører du er god i fotball el.l) • Ta barnet med i klargjering av rommet, f.eks bere inn vatn, finne frem teiknesaker • Sei kvifor samtalen skal finne stad. F.eks: «Då me gjekk på tur i går sa du....», eller «I den siste tida har du sett så sint/glad/lei deg ut...», eller «Når barn/unge blir så sinte som du ble nå/ i går, så er det ofte fordi dei har det vondt inni seg.....» Eller «I dag skal vi snakke om .....»
3. Fri forteljing og konkretisering.	<ul style="list-style-type: none"> • Oppmod til fri forteljing - still opne spørsmål, bruk bydeform; «Kva skjedde? Fortell!» • Lytt aktivt; «mhm...ja, så skjedde det...fortel meir om det...» • Gjenta barnet sitt ord (uten å bli papegøye) • Tåle pausar, evt påpeik pausar; «No lurar eg på kva du tenkjer på.....» • Få tak i barnets oppleving: «korleis var det å vere deg då?» • Dersom barnet ikkje fortel; Hjelp barnet gjennom informert gjetning/generalisering; «Eg har snakka med mange barn som har gjort/sagt som deg, og dei har sagt at dei ikkje tør å fortelje fordi dei er redde for kva som skjer om dei sier noko. Er det slik for deg?» «Kva er det verste som kan skje om du fortel?»	
4. Utdjup opplevingar og kjensler.	<ul style="list-style-type: none"> • Dersom det er noko du vil vite meir om, vent til ein naturleg pause før du utdjupar; «I stad fortalde du at du at mamma blir så sur. Kva skjer når mamma blir sur? «Korleis er det å vere deg då».	

BTI - verktøy

5. Oppsummering	Oppsummer det barnet har fortalt, gi barnet moglegheit til å retta opp og evt. utdjupe. Oppsummering undervegs hjelper barnet til å fortsetje i sin frie fortelling. Ved skifte av tema i samtalen er det lurt å ha ei oppsummering av kva ein har snakka om til nå, før ein introduserar eit nytt tema.	
6. Avslutning	Ros barnet for å ha snakka med deg. Fortell/lage avtale om kva som skal skje vidare. Snakke om noe kvardagsleg for å runde av.	
	Kom det ikkje fram noko som gir grunnlag for uro/bekymring? <ul style="list-style-type: none"> • Snakk om daglegdagse tema før avslutning. • Gi opning for ny samtale. • Ta nytt initiativ etter nokre dagar.	Fortalde barnet noko som gir grunnlag for uro? Utarbeid ein plan for kva som skjer vidare: Kva skal skje? Kven skal involverast? Når skal det skje? Korleis blir det for barnet fram til då?
Henta frå RVTS		